

РЕШЕНИЕ

№ 8001

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 17.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4099** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, подадена от В. И. Б. от [населено място] чрез адв. Ч. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 988/20.04.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която спрямо жалбоподателката е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“, с правно основание чл. 171, т. 1, б. "б. " от Закона за движение по пътищата (ЗДвП). Отнето е свидетелството за правоуправление на МПС №[ЕИК].

В жалбата са наведени твърдения за незаконосъобразност на обжалваната ЗППАМ. Счита, че са налице нарушения на чл. 59, ал. 2 от АПК, досежно липсата на фактически основания при издаване на заповедта. Позовава се на процесуални нарушения при издаването на акта.

В съдебно заседание, чрез адв. Ч. поддържа жалбата, като допълва, че по делото е приложена съдебно-химикотоксикологична експертиза, според която в пробите на жалбоподателката не са открити упойващи вещества или алкохол. Претендира сторените в производството разноски.

Ответникът – Г. Б. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР,

редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.04.2022 г. е издадена ЗППАМ № 988/20.04.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която като е взето предвид издаването на АУАН № 602341 от 20.04.2022 г., против В. И. Б., която на 20.04.2022 г. в [населено място] е управлявала МПС „Тойота“ с рег. № СВ7167 ТА по [улица], с посока на движение от [населено място] до [населено място], като при проверка за употреба на наркотични вещества с D. 500, ARLK-0001 е отчетен положителен резултат за амфетамин. Издаден е и талон за мед изследване № 107195 за ВМА.

При тези обстоятелства, издателят на акта е счел, че са налице предпоставките на 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП и е издал оспорваната заповед, с която е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“. Отнето е свидетелството за правоуправление на МПС №[ЕИК].

По делото е приложен резултатът от техническото средство D. Т. 5000 с, протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози, както и талон за медицинско изследване и вземане на биологични проби.

Изготвена е съдебна химикотоксикохимична експертиза рег. № И-4822/07.06.2022 г., заверен препис от която е приложен по делото (л. 64-л. 65) като вещите лица са дали заключение, че в кръвта и урината на В. Б. не се установява наличие на алкохол или на упойващи вещества.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, видно от входящия номер на подадената чрез административния орган жалба, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелства се установява от приетата по делото, като доказателство Заповед № 513з - 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР с която са определени служителите на ОПП - СДВР, които могат да налагат ПАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава задължителните реквизити, визирани в чл. 171, т. 1 от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В същата са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, поради което съдът намира, че заповедта е мотивирана и доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни. Издаването на ПАМ е въз основа на АУАН, който е посочен в обжалваната заповед с номер и дата. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК на Върховния Съд, мотивите

могат да препращат и към друг документ приложен, по административната преписка.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя.

Съдът обаче намира, че оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон и в противоречие с целта на закона.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач“, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка.

В случая мярката е приложена по отношение на Б. за това, че 20.04.2022 г. в [населено място] е управлявала МПС „Тойота“ с рег. № СВ7167 ТА по [улица], с посока на движение от [населено място] до [населено място], като при проверка за употреба на наркотични вещества с D. 500, ARLK-0001 е отчетен положителен резултат за амфетамин.

Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на МПС, трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.). Съгласно чл. 3, ал. 1 и 2 от Наредбата при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и

химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста (чл. 3а от Наредбата). При съставянето на акт за установяване на административно нарушение за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и при попълване на протокол за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози контролният орган попълва и талон за изследване (чл. 6, ал. 4). В талона се отразява изборът на лицето дали установяването на концентрацията на алкохол в кръвта да се извърши с доказателствен анализатор, или с медицинско и химическо лабораторно изследване.

В случая показанията на техническото средство са били оспорени от В. Б. и е дадена кръвна проба и урина за химическо изследване.

Извършената съдебна химикотоксикохимична експертиза с рег. № И-4822/07.06.2022 г. не е установила наличие на алкохол или на упойващи вещества.

При наличието на кръвна проба законът предвижда именно резултатите от нея да са определящи - А.. чл. 171, ал. 1, т. 1 б. „б“, посл. изр. ЗДвП.

В случая данните по делото установяват по категоричен начин, че жалбоподателката не е управлявала МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози в деня на проверката.

В тежест на административния орган, издал оспорения акт, е да докаже пред съда наличието на извършено административно нарушение, за преустановяването на което е издадена процесната ПАМ. В конкретния случай това не е сторено, а правомерността на упражнената компетентност пряко се опровергава посредством проведеното медицинско изследване.

На следващо място, целта на налагането на принудителни административни мерки по чл. 171 от ЗДвП е осигуряване безопасността на движението и преустановяване на административните нарушения. От изложените по-горе по делото писмени доказателства се установява, че не е налице извършено административно нарушение от страна на Б.. Нещо повече, макар и сертифициран D. 500, ARLK-0001 дава отклонения при своето отчитане, което води до незаконосъобразни негативни последици за проверяваното лице.

В обобщение съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна и като такава, подлежаща на отмяна.

С оглед изхода от спора и своевременно отправеното от жалбоподателя искане за присъждане на адвокатско възнаграждение, с представен договор за правна защита и съдействие, установяващ заплащането му и при липса на възражение от ответната страна, съдът счита, че същите следва да бъдат присъдени в размер на 900 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд-София - град,

Трето отделение, 62 - ри състав, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. И. Б. от [населено място], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 988/20.04.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която спрямо нея е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС за не повече от 18 месеца“, с правно основание чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР, отдел „Пътна полиция“ да заплати на В. И. Б. сумата от 900 /деветстотин/ лв. разноски по делото.

Решението е окончателно, по аргумент от чл. 172, ал. 5, изречение второ от ЗДП.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: